

apud: πρόθ. + αιτιατ.: κοντά, σε

antiquos: αιτιατ. πληθ. γεν. αρσ. του επιθ. antiquus -a -um . Βλ. και Σχολ. Γραμμ., σελ. 38,52, σημείωση

Romānos: αιτιατ. πληθ. του ουσ. Romānus -i, αρσ. β': Ρωμαίος

concordia: ονομ. ενικ. του ουσ. concordia -ae, θηλ. α': ομόνοια. Το ουσ. δε σχηματίζει πληθ. αριθμό

maxima: ονομ. ενικ. γεν. θηλ. υπερθετ. βαθμού του επιθ. magnus -a -um

avaritia: ονομ. ενικ. του ουσ. avaritia -ae, θηλ. α': πλεονεξία. Avaritiae -arum: τα είδη της πλεονεξίας

minima: ονομ. ενικ. γεν. θηλ. υπερθετ. βαθμού του επιθ. parvus -a -um

erat: γ ενικ. οριστ. παρατ. του βοηθητ. ρημ. sum, fui, -, esse: είμαι, ύπαρχω

in: πρόθ. + αφαιρ.: σε

suppliciis: αφαιρ. πληθ. τοι> ουσ. supplicia -orum, ουδ. β': ικεσίες, προσευχές, λατρεία

Supplicium -ii (-i) ουδ. β': τιμωρία, ποινή

deorum: γεν. πληθ. του ουσ. deus -i, αρσ. β': θεός

magnifici: ονομ. πληθ. γεν. αρσ. του επιθ. magnificus -a -um

domi: επίρρ.: στο σπίτι, στην ιδιωτική ζωή

parci: ονομ. πληθ. γε'ν. αρσ. του επιθ. parcus -a -um οικονόμος, φειδωλός

erant: γ' πληθ. οριστ. παρατ. του βοηθητ. ρημ. sum, fui, -, esse: είμαι, υπάρχω

iustitiā: αφαιρ. ενικ. του ουσ. iustitia -ae, θηλ. α': δικαιοσύνη. Το ουσ. δε σχηματίζει πληθ. αριθμό

inter: πρόθ. + αιτιατ.: μεταξύ

se: αιτιατ. πληθ. γεν. αρσ. της προσωπ. αντωνυμ. γ' προσώπου: τον εαυτό τους, τους εαυτούς τους

certabant: γ πληθ. οριστ. παρατ. ενεργ. φων. του ρημ. certo, -avi, -atum, -āre 1: συναγωνίζομαι

et: συμπλεκτ. συνδ.: και

patriam: αιτιατ. ενικ. του ουσ. patria -ae, θηλ. α': πατρίδα

curabant: γ' πληθ. οριστ. παρατ. ενεργ. φων. του ρημ. curo, -avi, -atum, -āre 1: φροντίζω

bello: αφαιρ. ενικ. του ουσ. bellum -i, ουδ. β': πόλεμος

pericula: αιτιατ. πληθ. του ουσ. periculum -i, ουδ. β': κίνδυνος

audaciā: αφαιρ. ενικ. του ουσ. audacia -ae, θηλ. α': τόλμη. Audaciae -arum: τολμηρές πράξεις

propulsabant: γ πληθ. οριστ. παρατ. ενεργ. φων. του ρημ. propulso, -avi, -atum, -āre 1: απωθώ,

beneficiis: αφαιρ. πληθ. του ουσ. beneficium -ii (-i), ουδ. β': ευεργεσία

amicitias: αιτιατ. πληθ. του ουσ. amicitia -ae, θηλ. α': φιλία, συμμαχία

Parabant: γ πληθ. οριστ. παρατ. ενεργ. φων. του ρημ. pāro, -avi, -atum, -āre 1: ετοιμάζω, αποκτώ

delecti αντι Senatores: οι Συγκλητικοί

consultabant: γ' πληθ. οριστ. παρατ. ενεργ. φων. του ρημ. consulto, -avi, -atum, -āre 1: φροντίζω για

eis: όοτ. πληθ. γεν. αρσ. της οριστ. αντωνυμ. is, ea, id: αυτός, -ή, -ό

corpus: ονομ. ενικ. του ουσ. corpus -oris, ουδ. γ': σώμα

ex: πρόθ. + αφαιρ.: από

annis: αφαιρ. πληθ. του ουσ. annus -i, αρσ. β': χρόνος, έτος

infirum: ονομ. ενικ. γεν. ουδ. του επιθ. infirmus -a -um β' κλ.: αδύνατος

ingenium: ονομ. ενικ. του ουσ. ingenium -ii (-i), ουδ. β': πνεύμα

propter πρόθ. + αιτιατ.: εξαιτίας, από

sapientiam: αιτιατ. ενικ. του ουσ. sapientia -ae, θηλ. α': σοφία, φρόνηση

validum: ονομ. ενικ. γεν. ουδ. του επιθ. validus -a -um ρωμαλέος.

1. **Apud antiquos Romānos concordia maxima:** κύρια πρόταση κρίσης
erat (ενν.): ρήμ., concordia: υποκ., maxima: επιθ. προσδ. στο concordia, αν το erat θεωρηθεί υπαρκτ. (ή κατηγορούμ. στο concordia, αν το erat θεωρηθεί συνδεδετ.), apud Romānos: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει τόπο, το πλησίον, antiquos: επιθ. προσδ. στο Romānos.
2. **sēd avaritia minima erat:** κύρια πρόταση κρίσης
erat: ρήμ., avaritia: υποκ., minima: επιθ. προσδ. στο avaritia (ή κατηγορούμ. στο avaritia).
3. **Romāni in suppliciis deorum magnifici:** κύρια πρόταση κρίσης
erant (ενν.): συνδεδετ. ρήμ. Romāni: υποκ., magnifici: κατηγορούμ. στο Romāni, in suppliciis: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει χρόνο (κατάσταση ή αναφορά), deorum: γεν. αντικειμενική στο suppliciis.
4. **sēd domi parci erant:** κύρια πρόταση κρίσης
erant: συνδεδετ. ρήμ., Romāni (ενν.): υποκ., parci: κατηγορούμ. στο Romāni, domi: επιρρ. προσδ. που δηλώνει στάση σε τόπο.
5. **inter se certabant:** κύρια πρόταση κρίσης
certabant: ρήμ., Romāni (ενν.): υποκ., inter se: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει αλληλοπάθεια. (Συνοπτικά σημειώνω εδώ τα εξής: επειδή στη λατινική γλώσσα δεν υπάρχει αλληλοπαθής αντωνυμ., η αλληλοπάθεια δηλώνεται με έναν εμπρόθ. προσδ. που αποτελείται από την πρόθ. inter + την αιτιατ. πληθ. ενός α- πό τα τρία πρόσωπα της προσωπ. αντωνυμ. (nos, vos, se). Το ρήμ. της πρότασης τίθεται στο αντίστοιχο πρόσωπο του πληθ. αριθμού.), iustitā: αφαιρ. της αναφοράς (γιατί το ρήμ. της πρότασης έχει συγκριτική έννοια).
6. **et patriam curabant:** κύρια πρόταση κρίσης
curabant: ρήμ., Romāni (ενν.): υποκ., patriam: αντικ. στο curabant.
7. **In bello pericula audaciā propulsabant:** κύρια πρόταση κρίσης
propulsabant: ρήμ., Romāni (ενν.): υποκ., pericula: αντικ. στο propulsabant, audaciā: αφαιρ. του τρόπου, in bello: εμπρόθ. προσδ. που δηλώνει χρόνο (βλ. Βιβλίο του καθηγητή, σελ. 38), ή κατάσταση.
8. **et beneficiis amicitias parabant:** κύρια πρόταση κρίσης
parabant: ρήμ., Romāni (ενν.): υποκ., amicitias: αντικ. στο parabant, beneficiis: αφαιρ. του μέσου ή του τρόπου.
9. **Delecti consultabant patriae:** κύρια πρόταση κρίσης
consultabant: ρήμ., delecti: υποκ., patriae: δοτ. προσωπ. χαριστική (ή αντικ. στο consultabant, γιατί το ρήμ. δηλώνει φροντίδα).
10. **eis corpus ex annis infirmum:** κύρια πρόταση κρίσης
erat (ενν.): υπαρκτ. ρήμ. (και όχι συνδεδετ. γιατί συνοδεύεται από δοτ. προσωπ. κτητ.), corpus: υποκ., infirmum: επιθ. προσδ. στο corpus, eis: δοτ. προσωπ. κτητ. στο erat, ex annis: εμπρόθ. προσδ. του εξωτ. ctva[^]. αιτίου.
11. **sēd ingenium propter sapientiam validum erat:** κύρια πρόταση κρίσης
erat: υπαρκτ. ρήμ., ingenium: υποκ., validum: επιθ. προσδ. στο ingenium, propter sapientiam: εμπρόθ. προσδ. του εξωτ. αναγκ. αιτίου.